

Livets väg

nr 26

Jesus sa: Jag är vägen,
sanningen och livet. Ingen
kommer till Fadern utom
genom mig (Joh. 14:6).

Om det kristna livet

Innan vi fortsätter med andra Mosebok vill jag presentera något av vad den ortodoxe teologen *Mattias Hafenreffer* skriver om vikten av att bruka Guds ord. Hafenreffer levde 1561-1619 och var professor i Tübingen i både teologi och matematik. Hans kompendium över den grundläggande kristna tron användes mycket i Sverige under lång tid. Vår kände svenske biskop Jesper Swedberg översatte kompendiet för användning i skolorna. Kompendiet kom för några år sedan i en ny svensk översättning. (*Skara 2010, utg. av Bengt Hägglund o Cajsa Sjöberg*). Boken har latinsk text på vänstersidorna och svensk text på högersidorna. Den kan t.ex. köpas på Adlibris för 259 kr. I mitt citat nedan har jag förenklat och förkortat texten något för våra läsare.

Först en inledning av mig om Bibeln som enda rättesnöre för tro och liv i den kristna kyrkan.

Inledning

Den kristna kyrkan har under alla tider haft Bibeln som enda rättesnöre för både lära och liv. Bibeln kallas därför med rätta för den Heliga Skrift eftersom den är ingiven av den Helige Ande, som är Gud själv (2 Tim. 3:16).

Den sanna kristna kyrkan utgörs av alla dem som i sitt hjärta tror på Jesus Kristus.

Denna sanna kyrka kommer på den yttersta dagen att ställas på Kristi högra sida för att sedan få ingå i den eviga saligheten. De som inte tror får däremot eviga straff (Matt. 25:31ff).

Kyrkan finns överallt där Guds ord lärs rent och klart och där sakramenten förvaltas i enlighet med Kristi ingivelse (Apg. 2:42).

Eftersom det också finns falska kyrkor i vilka Guds ord mer eller mindre förvanskas befaller Skriften varje förkunnare att både lära det rätta och vederlägga det falska (Tit. 1:9).

Bibeln betonar vikten av att vi håller fast vid hela Guds ord till tro och frälsning.

Lär dem att hålla allt vad jag har befällt er (Matt. 28:20).

Jag har inte försummat något som kunde vara till nytta för er. Jag har predikat och undervisat, offentligt och i hemmen, och jag har uppmanat både judar och greker att de skall omvända sig till Gud och tro på vår Herre Jesus (Apg. 20:20f).

Hafenreffers råd

Den lutherskt ortodoxe teologen *Mattias Hafenreffer* skriver:

”Den som på ett fruktbart och nyttigt sätt vill ägna sig åt studier av andliga frågor, måste med fromhet och flit särskilt uppehålla sig vid tre huvudpunkter, nämligen:

I. Bönen

II. Meditationen

III. Frestelsen och prövningen.

Bönen. Så ofta du står i begrepp att ägna dig åt andliga frågor, gå då in i din kammare och bed ljusens Fader, från

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkoblاد

Nr 26, 3 juni 2022

Red. kyrkoherde Sten Rydh

vilken all god och fullkomlig gåva kommer. Bed att han med mildhet ville upplåta kunskapen om sitt ord och dess rätta mening genom Jesus Kristus, som är det sanna ljuset som upplyser varje människa som kommer in i den här världen. Bed i den helige Ande, som genom sin nådefulla närvaro och sina gåvor på ett underbart sätt upplyser de trognas hjärtan genom kunskapen om den himmelska sanningen (Kol. 3:17, Kol. 4:2, Ps. 119:12, 18, 73).

Meditationen. Efter att först ha bitt skall man direkt påbörja sitt brinnande och ivriga studium av den heliga Skrift. Detta studium innebär att man flitigt, energiskt och med stort engagemang ägnar sig åt sin uppgift (2 Tim. 3:15, Ps. 119:15f) ...

Frestelsen. Frestelsen eller prövningen är inre eller yttre. Den inre är antingen andens eller köttets. Svårast av alla och farligast är i sanning den frestelse, som förvirrar själva anden eller vår själ, när det gäller vår förtröstan på Gud, på hans ord och hans vilja mot oss. ... Detta slag av frestelser fick inte bara David, profeterna och andra heliga gudsmän erfara utan även Guds Son själv i sitt kötts dagar. Denna frestelse bör man emellertid stå emot genom att uppmärksamt reflektera över den gudomliga sanningen, rättfärdigheten och allmakten. Ty snarare skall himmel och jord gå under än att ett jota (den minsta bokstaven) eller en punkt av det gudomliga ordet på minsta sätt görs om intet:

I evighet, Herre, förblir ditt ord i himlen, från släkte till släkte. (Ps. 119:89)

Hittills har vi talat om frestelsernas inre källor. Nu återstår att något beröra också det andra slaget. Ty även om tron på Gud är viss och livet vackert och utan grova synder, finns likväl tusen olyckor i världen, tusen faror, tusen hånfulla angrepp från djävulen, vilken med all kraft strävar efter

att fälla oss till marken, som om han satte krokben för oss.

Exempel på detta är människor som inte vill lära sig utan är motsträviga och otacksamma. Det är sådana som inte bara dagligen skadar sina trogna själasörjare med vidriga smädelser, utan även försåtligt hotar deras liv och säkerhet med stor kraft. De är falska bröder, de tänker ut ont, de hatar prästämbetet bittert. De är hätska förföljare av Kyrkan och alla fromma, men i synnerhet av Ordets trogna tjänare. Även dessa prövningar bör man stå emot med Guds nåd och hjälp. När vi omges av världens alla argsinna och hotfulla blickar bör vi betrakta Herrens, vår Guds milda och faderliga ansikte.

Vi bör minnas, att alla världens smädelser mot oss och många andra faror skall uppvägas av den gränslösa, eviga himmelska härligheten... Detta och annat sådant har vi fått se och uppleva. Det skall bevara våra själar fasta och obesegrade inför alla världens faror, även om vi blir flyktingar och dödade, så att vi, vad som än händer oss, orubbligt håller fast vid Gud och hans ord (Ps. 119:22, 69, 78, 87, 110, 157, 161).

Må den evige Guden verka att vi, som här har börjat betrakta de himmelska tingen liksom i mörker, där får se dem klart och själva få skåda det gudomliga ljuset. Må vi i salighet få betrakta och begrunda allt som är oss evigt givet genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare”

(Hafenreffer, kompendium s. 25-31).

* * *

Alla läsare önskas en god
och välsignad pingst!